

ANI MOLNÁR GALLERY

Room of their Own: AGG Lili, BUDA Flóra Anna, CSATLÓS Asztrid, DANKÓ Boglárka, JUHÁSZ Villő, KOLTAY Dorottya Szonja, MIHÁLY Gréta, NYÍRI Orsolya, POÓR Dorottya, WIRTH Abigél

Megnyitó: 2023. július 6., csütörtök 18 óra

A kiállítást bevezeti: Oltai Kata művészettörténész, kurátor

Megtekinthető: 2023. július 7. – szeptember 30.

A kiállítás címe Virginia Woolf Room Of One's Own ikonikus könyvét idézi meg - magyar fordításban a Saját szoba címet kapta -, mely nyilván utal az írás egyik legfontosabb tételmondatára: ahhoz hogy egy nő alkotni tudjon (az ő esetében írni), megfelelő pénzügyi bevételek mellett egy saját szobára, egy intim és uralt, belakott és kizárólagos térre van szüksége. Amellett, hogy a saját szoba egy valódi fizikai teret jelent, a női szempontú megközelítésekben Woolf nyomán, a saját tér szárnyaló szimbolikus jelentést is hordoz, egyben immanens kritikát a fennálló rendszerrel szemben. Mit jelent az a társadalmi tér, ahol bizonyos hangok megszólalhatnak? Ha nem létezik, ki az aki megteremti? A vizuális kultúra intézményrendszerére is lefordítható a kérdés, megvan-e az a tér, ahol ezek a hangok beszélnek? Van "saját szobája" a fiatal nőknek, ahova beléphetnek, amelyet egy idősebb generáció már kitaposott?

Sarah Ahmed White Men című frappánsan megírt esszéjében találóan jegyzi meg, hogy az akadémiai diskurzus függőségi és láthatósági rendszereit a hivatkozások teremtik meg. Fehér férfiak más fehér férfiakra hivatkoznak, és megvan a saját szobájuk. A középgenerációhoz tartozó kurátorként kimondottan felelősnek kell éreznem magam, hogyan teremtem meg azokat a szituációkat, amelyek erősítik azt a társadalmi teret, ahol nők hívnak be nőket, ahol egyik generáció ránézhet a másikra, ahol folyamatosságot lehet építeni, ahol figyelni lehet, hogy milyen hangok erősödnek és milyenek csendesednek el. Ebbe a kiállításban fiatal nőket hívtam be egy közös térbe, egy olyan galériába, melynek női tulajdonosa van. Olyan fiatal alkotókat, akik női hangon beszélnek, kérdeznek, figyelnek, vagy nem figyelnek, saját tapasztalataikról beszélnek, vagy fiktív perszónát hívnak hozzá, fiatal anyák vagy éppen az egyetemet fejezik be. Pestiek, pécsiek, szegediek. Festenek, hímeznek, tetoválnak, firkálnak, átjárnak a korábban szigorúan elvárt kategóriák között. Határozott egyéni hangjuk van, ami közös térbe engedve még izgalmasabb képet rajzol egy másik generáció hovatovábbjáról.

Oltai Kata
a kiállítás kurátora

ANI MOLNÁR GALLERY

Room of their Own: Lili AGG, Flóra Anna BUDA, Asztrid CSATLÓS, Boglárka DANKÓ, Villő JUHÁSZ, Dorottya Szonja KOLTAY, Gréta MIHÁLY, Orsolya NYÍRI, Dorottya POÓR, Abigél WIRTH

Vernissage: Thursday, 6 July 2023, 18:00

The exhibition is introduced by: Kata Oltai art historian and curator

On view: 7 July - 30 September, 2023

The title of the exhibition is a reference to Virginia Woolf's iconic book *Room Of One's Own*, which obviously refers to one of the most important thesis of the book: „a woman must have money and a room of her own if she is to write fiction / to create”. An intimate and dominated, occupied and exclusive space, with sufficient financial income. The room of her own is meant a real physical space, in women's perspectives - following Woolf's thesis - the private room also carries a soaring symbolic meaning, an immanent critique of the established system. What is the social space where certain voices can be heard? If it does not exist, who could it create? The question can also be translated to the institutional system of visual culture: is there a space where these voices can speak? Is there a "room of their own" for young women to enter, a room already trodden by an older generation?

Sarah Ahmed, in her eloquently written essay *White Men*, aptly notes that the systems of dependency and visibility in academic discourse are created by references. White men refer to other white men and have their own room. As a middle-generation curator, I have to feel specifically responsible for how I create situations that reinforce the social space where women invite women in, where one generation can look to another, where continuity can be built. Where one can listen to voices are being amplified and being silenced. In this exhibition I have invited young women into a shared space, into a gallery with a female owner. They are young artists speaking in a female voice, asking questions, listening or not listening, talking about their own experiences. They can create a fictional persona to express themselves. Their social status is different, could be a young mothers or just a university student finishing their studies. They are from all over the country: Pest, Pécs, Szeged. They paint, embroider, make tattoo, scribble, crossing the boundaries of previously strictly expected categories. They have a distinct individual voice painting an even more exciting picture of the future of another generation launched into a common space of the gallery.

Kata Oltai
curator of the exhibition